

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1942 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om visst undantag från bestämmelserna i 5 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt jämte en i ämnet väckt motion.

I en den 24 april 1942 dagteknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 250, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om visst undantag från bestämmelserna i 5 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt.

Härigenom förordnas, att, utan hinder av vad i 5 § förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt¹ finnes stadgat, för lastautomobil, som försetts med boggianordning för bruk av personautomobilringar, automobilskatt tills vidare skall utgå, för helt kalenderår räknat, med dels en grundavgift av femtio kronor dels ock aderton kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med ettusenettthundra kilogram.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1942.

¹ Senaste lydelse av 5 § se SFS 1940:1019.

I en i anledning av propositionen inom andra kammaren av herr *Hansson* i Skediga väckt motion, nr 358, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att lastbilägare efter ombyggnad av lastbil till boggievagnstyp lämnas befrielse från bilskatt för den ombyggda bilen under fem år framåt».

Jämlikt 5 § förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt utgår skatt för lastautomobil, för helt kalenderår räknat, med dels grundavgift av femtio kronor, dels ock aderton kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med niohundra kilogram.

På hemställan av chefen för folkhushållningsdepartementet har Kungl. Maj:t uppdragit åt statens trafikkommission att verkställa en undersökning rörande reglering av motorfordonstrafiken, i samband varmed jämväl borde undersökas, huruvida tekniska förändringar av fordonen kunde leda till besparing av gummiringar.

I anledning härav hava av kommissionen tillkallade sakkunniga i ett av dem avgivet betänkande uttalat, att vid fullt utnyttjande av tillgängliga resurser för tillverkning och montering en snabb ombyggnad skulle kunna ske av 6,000 tvåaxlade lastbilar till treaxlade, därvid bakre hjulaxeln skulle utbytas mot en tvåaxlad boggieanordning för bruk av personbilar, närmast av dimensionerna 6'00—16". För att stimulera lastbilägarnas intresse för sådan ombyggnad vore det emellertid önskvärt, att särskilda åtgärder vidtoges.

Genom sådan ombyggnad av lastbil, som förut nämnts, komme enligt vad trafikkommissionen framhållit bilens tjänstevikt att ökas samtidigt som dess lastkapacitet ofta i motsvarande grad minskades. Enligt kommissionens mening syntes skäligt, att den del av tjänstevikten, som enligt gällande bestämmelser vore befriad från automobilskatt, höjdes förslagsvis från 900 till 1,100 kilogram.

Till stöd för det föreliggande förslaget har *departementschefen* anfört följande:

»Uppenbarligen är det med rådande knapphet på lastbilar synnerligen önskvärt, att lastbilägare ombygga sina fordon för användning av personbilar, varå större tillgång finnes. Vissa åtgärder för att stimulera intresset för sådan ombyggnad ha, såsom av det föregående framgått, redan vidtagits. I likhet med trafikkommissionen finner jag också skäligt, att sådan jämkning i beskattningsreglerna vidtages, att ombyggnaden icke åsamkar bilägaren förhöjd skatt för fordonet. Jag biträder sålunda kommissionens förslag, att den skattefria delen av tjänstevikten hos på angivet sätt ombyggd lastbil höjes från 900 till 1,100 kilogram, en åtgärd som för statsverket innebär en tämligen obetydlig ekonomisk uppoffring.»

Utskottet.

I likhet med departementschefen finner utskottet skäligt, att sådana ägare av lastbilar, som ombygga nämnda fordon för användning av personbilar, icke böra i följd härav åsamkas förhöjd skatt för fordonet. Mot det i propositionen framlagda förslaget, att den skattefria delen av tjänstevikten

för nämnda fordon höjes från 900 till 1,100 kilogram, har utskottet icke något att erinra. Utskottet biträder även förslaget, att denna skattelättnad bör gälla tills vidare.

Med det nu anförda har utskottet jämväl tagit ställning till det i motionen II: 358 väckta förslaget om befrielse från fordonsskatt för nämnda bilar under en tid av fem år. Härtill vill utskottet allenast foga det uttalandet att, därest det skulle befinnas skäligen att bereda ekonomiskt stöd från det allmänna åt sådana fordonsägare, som på grund av rådande förhållanden förorsakats ökade kostnader för ombyggnad av fordonen, sådant stöd enligt utskottets mening icke bör lämnas i form av en lättnad i beskattningen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevärande proposition nr 250 samt med avslag å motionen II: 358, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om visst undantag från bestämmelserna i 5 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt.

Stockholm den 29 maj 1942.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärge, Elon Andersson, Wahlmark, friherre Lagerfelt*, Sjödahl, Egnell, Ekman, Bengtsson, Frans Ericson** och *Sandström**; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö*, *Björklund**, *Hammarlund, Olsson* i Gävle*, *Orgård, Falk, Lundell, Kilbom**, *Karlsson* i Grängesberg och *Svensson* i Ljungskile.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.